

Wtorek, 23 października 2012 r.

112. podkreśla, że fundusze strukturalne, a w szczególności EFRR, stanowią istotny instrument wsparcia dla innowacyjnych MŚP, dzięki zwiększaniu ich konkurencyjności i przede wszystkim ich umiędzynarodowienia, zaznacza też, że kwestię kwalifikowalności do tego rodzaju wsparcia należy traktować możliwie szeroko; apeluje do regionów, aby w pełni korzystały z możliwości, jakie przewidują przepisy, w celu wsparcia swoich programów operacyjnych;

113. podkreśla, że należy wdrażać takie same zachęty finansowe do tworzenia nowych miejsc pracy w MŚP;

114. zwraca uwagę, że programy europejskiej współpracy terytorialnej wspierają tworzenie sieci kontaktów oraz działania związane z wymianą wiedzy i know-how między organizacjami w różnych regionach Europy i mogłyby służyć jako przydatny instrument w tworzeniu nowych możliwości dla biznesu;

115. uważa, że fundusze strukturalne, a w szczególności Europejski Fundusz Społeczny, odgrywają ważną rolę w zdobywaniu wiedzy i umiejętności, tworzeniu sieci kontaktów i wymianie dobrych praktyk; twierdzi, że inwestowanie w kapitał ludzki i projekty współpracy stanowi duży wkład w zwiększanie konkurencyjności europejskich MŚP.

*

* *

116. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie i Komisji.

Stosunki gospodarczo-handlowe ze Stanami Zjednoczonymi

P7_TA(2012)0388

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 23 października 2012 r. w sprawie stosunków handlowych i gospodarczych ze Stanami Zjednoczonymi (2012/2149(INI))

(2014/C 68 E/07)

Parlament Europejski,

- uwzględniając wspólne oświadczenie ze szczytu UE-USA wydane w dniu 28 listopada 2011 r. ⁽¹⁾ oraz wspólne oświadczenie Transatlantyckiej Rady Gospodarczej UE-USA (TRG) wydane w dniu 29 listopada 2011 r. ⁽²⁾,
- uwzględniając ponadpartyjne pisma 20 senatorów USA (z dnia 22 lutego 2012 r.) oraz 51 członków Izby Reprezentantów USA (z dnia 14 maja 2012 r.) do prezydenta USA Baracka Obamy,
- uwzględniając pismo z dnia 19 marca 2012 r. skierowane przez czterech członków Komisji Handlu Międzynarodowego Parlamentu do przewodniczącego Komisji José Manuela Barroso i przewodniczącego Rady Europejskiej Hermana Van Rompuy, będące wyrazem poparcia dla grupy roboczej wysokiego szczebla (HLWG),
- uwzględniając wspólne oświadczenie ze szczytu G8, który odbył się w Camp David w USA w dniach 18 i 19 maja 2012 r. ⁽³⁾, oraz wspólne oświadczenie ze szczytu G20, który odbył się w Los Cabos w Meksyku w dniach 18 i 19 czerwca 2012 r. ⁽⁴⁾,
- uwzględniając opracowane przez HLWG „sprawozdanie okresowe dla przywódców” z dnia 19 czerwca 2012 r. ⁽⁵⁾,

⁽¹⁾ http://www.consilium.europa.eu/uedocs/cms_data/docs/pressdata/EN/foraff/126389.pdf

⁽²⁾ http://trade.ec.europa.eu/doclib/docs/2011/november/tradoc_148385.pdf

⁽³⁾ <http://www.whitehouse.gov/the-press-office/2012/05/19/camp-david-declaration>

⁽⁴⁾ http://www.consilium.europa.eu/uedocs/cms_Data/docs/pressdata/en/ec/131069.pdf

⁽⁵⁾ http://trade.ec.europa.eu/doclib/docs/2012/june/tradoc_149557.pdf

Wtorek, 23 października 2012 r.

- uwzględniając wspólne oświadczenie z dnia 19 czerwca 2012 r. wydane przez prezydenta USA Baracka Obamę, przewodniczącego Komisji Europejskiej José Manuela Barroso i przewodniczącego Rady Europejskiej Hermana Van Rompuya ⁽¹⁾,
 - uwzględniając konkluzje Rady Europejskiej z dnia 28 i 29 czerwca 2012 r. oraz załączony do nich Pakt na rzecz wzrostu gospodarczego i zatrudnienia ⁽²⁾,
 - uwzględniając swoje wcześniejsze rezolucje, zwłaszcza rezolucję z dnia 1 czerwca 2006 r. w sprawie transatlantyckich stosunków gospodarczych między UE i Stanami Zjednoczonymi ⁽³⁾, z dnia 22 maja 2007 r. w sprawie Europy w czasach globalizacji – zewnętrzne aspekty konkurencji ⁽⁴⁾, z dnia 19 lutego 2008 r. w sprawie strategii UE na rzecz łatwiejszego dostępu do rynku dla europejskich eksporterów ⁽⁵⁾, z dnia 5 czerwca 2008 r. w sprawie skutecznych przepisów i procedur przywozu i wywozu w ramach polityki handlowej ⁽⁶⁾, z dnia 9 lipca 2008 r. w sprawie postępowań przed Światową Organizacją Handlu między Unią Europejską a Stanami Zjednoczonymi w sprawie domniemanych subwencji na rzecz Airbusa i Boeinga ⁽⁷⁾, z dnia 5 lutego 2009 r. w sprawie wzmocnienia roli europejskich MŚP w handlu międzynarodowym ⁽⁸⁾, z dnia 11 listopada 2010 r. w sprawie zbliżającego się szczytu UE-USA oraz posiedzenia Transatlantyckiej Rady Gospodarczej ⁽⁹⁾, z dnia 6 kwietnia 2011 r. w sprawie przyszłej europejskiej polityki inwestycji międzynarodowych ⁽¹⁰⁾, z dnia 27 września 2011 r. w sprawie nowej polityki handlowej dla Europy w ramach strategii „Europa 2020” ⁽¹¹⁾, z dnia 17 listopada 2011 r. w sprawie szczytu UE-USA, który odbędzie się w dniu 28 listopada 2011 r. ⁽¹²⁾, i z dnia 13 grudnia 2011 r. w sprawie barier w handlu i inwestycjach ⁽¹³⁾,
 - uwzględniając wspólne oświadczenie wydane na 72. międzyparlamentarnym posiedzeniu Transatlantyckiego Dialogu Ustawodawców, które odbyło się w Kopenhadze w dniu 9 i 10 czerwca 2012 r. oraz w Strasburgu w dniu 11 czerwca 2012 r.,
 - uwzględniając analizę z dnia 11 grudnia 2009 r., przygotowaną dla Komisji przez ECORYS Nederland, zatytułowaną „Środki pozataryfowe w inwestycjach i handlu między UE a USA – Analiza ekonomiczna” ⁽¹⁴⁾,
 - uwzględniając art. 207 ust. 3 i art. 218 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,
 - uwzględniając art. 48 Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Handlu Międzynarodowego (A7-0321/2012),
- A. mając na uwadze, że UE i USA są dla siebie nawzajem ważnymi partnerami handlowymi, a ich gospodarka przynosi łącznie około połowy światowej produkcji gospodarczej oraz niemal jedną trzecią światowej wymiany handlowej, co oznacza, że utrzymują one najszerzej zakrojone stosunki gospodarcze w skali świata;
- B. mając na uwadze, że chociaż stosunki gospodarcze między UE a USA należą do najbardziej otwartych na świecie, a rynki transatlantyckie są głęboko zintegrowane dzięki znacznym przepływom handlowym i inwestycyjnym (w 2011 r. wielkość dwustronnej wymiany handlowej wyniosła 702,6 mld EUR, a wysokość dwustronnych inwestycji szacuje się na 2,394 bln EUR), to jednak powszechnie uważa się, że daleko jeszcze do pełnego wykorzystania potencjału stosunków transatlantyckich; mając na uwadze, że UE i USA wyznają wspólne wartości, posiadają podobne systemy prawne i wysokie standardy ochrony pracowników i środowiska oraz powinny wykorzystywać tę synergię do zapewnienia wzrostu i zatrudnienia potrzebnych obu partnerom; mając na uwadze, że w analizie sporządzonej w 2009 r. dla Komisji wskazano najważniejsze środki pozataryfowe, które wpływają ujemnie na handel między UE a USA, i oszacowano ich wpływ gospodarczy, sugerując, że zniesienie połowy takich obowiązujących środków i rozbieżności w przepisach przyniosłoby do 2018 r. po obu stronach północnego Atlantyku wzrost PKB o 163 mld EUR;

⁽¹⁾ <http://europa.eu/rapid/pressReleasesAction.do?reference=MEMO/12/462>

⁽²⁾ http://www.consilium.europa.eu/uedocs/cms_data/docs/pressdata/en/ec/131388.pdf

⁽³⁾ Dz.U. C 298 E z 8.12.2006, s. 235.

⁽⁴⁾ Dz.U. C 102 E z 24.4.2008, s. 128.

⁽⁵⁾ Dz.U. C 184 E z 6.8.2009, s. 16.

⁽⁶⁾ Dz.U. C 285 E z 26.11.2009, s. 1.

⁽⁷⁾ Dz.U. C 294 E z 3.12.2009, s. 33.

⁽⁸⁾ Dz.U. C 67 E z 18.3.2010, s. 101.

⁽⁹⁾ Dz.U. C 74 E z 13.3.2012, s. 1.

⁽¹⁰⁾ Dz.U. C 296 E z 2.10.2012, s. 34.

⁽¹¹⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2011)0412.

⁽¹²⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2011)0510.

⁽¹³⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2011)0565.

⁽¹⁴⁾ http://trade.ec.europa.eu/doclib/docs/2009/december/tradoc_145613.pdf

Wtorek, 23 października 2012 r.

- C. mając na uwadze, że w sytuacji utrzymującego się kryzysu gospodarka światowa nadal jest podatna na zagrożenia, co negatywnie wpływa na zatrudnienie, handel, rozwój i środowisko; mając na uwadze, że trwający kryzys finansowy i gospodarczy zarówno w UE, jak i w USA zagraża stabilności i koniunkturze gospodarczej oraz dobrobytowi obywateli, a brak koordynacji regulacji finansowych jest przyczyną niepotrzebnych przeszkód w handlu, co wymaga ściślejszej współpracy gospodarczej między UE a USA, by móc wykorzystać zyski z międzynarodowego handlu do przewyższania kryzysu;
- D. mając na uwadze, że w ciągu ostatnich trzech lat umiarkowany wzrost wymiany handlowej na świecie znacznie przyczynił się do łagodzenia negatywnych skutków kryzysu gospodarczego, zwłaszcza w UE i USA, co dowodzi, że handel odgrywa ważną rolę w sprzyjaniu wzrostowi i zatrudnieniu;
- E. mając na uwadze, że po szczycie UE-USA w listopadzie 2011 r. TRG utworzyła grupę roboczą HLWG i powierzyła jej zadanie polegające na wskazaniu możliwości zwiększenia wymiany handlowej i inwestycji z myślą o wspieraniu tworzenia miejsc pracy, wzrostu gospodarczego i konkurencyjności z korzyścią dla obu stron;
- F. mając na uwadze, że w ponadpartyjnych pismach skierowanych do prezydenta USA przez senatorów i członków Izby Reprezentantów USA, a także w piśmie sformułowanym przez czterech członków parlamentarnej Komisji Handlu Międzynarodowego, w tym jej przewodniczącego, wezwano grupę HLWG do szybkiego sformułowania ambitnych propozycji dotyczących pobudzania handlu między UE a USA i wzajemnych inwestycji oraz zniesienia niepotrzebnych przeszkód w transatlantyckim handlu i inwestycjach; mając na uwadze, że w pismach tych podkreślono konieczność priorytetowego potraktowania wzrostu handlu z UE i wzajemnych inwestycji, a konkretnie poparcia starań o rozwiązanie problemu barier regulacyjnych (oraz o zacieśnienie współpracy między organami regulacyjnymi), barier pozataryfowych, w miarę możliwości obniżenia taryf do zera, handlu usługami i inwestycji, a także dalszego otwierania przez obie strony ich rynków zamówień publicznych;
- G. mając na uwadze, że w swojej rezolucji z dnia 27 września 2011 r. w sprawie nowej europejskiej polityki handlowej w ramach strategii „Europa 2020” Parlament Europejski wzywał do dalszego rozwoju rozpoczętej ambitnej inicjatywy transatlantyckiej na rzecz wzrostu gospodarczego i zatrudnienia;
- H. mając na uwadze, że również sektor prywatny w USA wyraził poparcie dla ponownego priorytetowego potraktowania Europy w polityce handlowej USA, a także mając na uwadze, że podmioty prywatne zarówno w UE, jak i w USA okazały poparcie dla ambitnego i kompleksowego porozumienia oraz że uważają one, iż dążenie do ściślejszej współpracy gospodarczej między UE a USA byłoby wyraźnym pro wzrostowym sygnałem dla inwestorów i przedsiębiorstw w UE i USA oraz na całym świecie;
- I. mając na uwadze, że opracowanie wspólnych standardów obowiązujących w UE i USA automatycznie wywarłoby pośredni pozytywny wpływ na kraje Północnoamerykańskiego Układu Wolnego Handlu (NAFTA), bardziej ujednoczone otoczenie prawne w UE i USA byłoby korzystne dla wszystkich stron, a dalsza integracja najbardziej zintegrowanego rynku na świecie byłaby bezprecedensowym wydarzeniem historycznym;
- J. mając na uwadze, że USA to drugi pod względem znaczenia partner handlowy UE w sektorze produktów rolnych, a UE eksportuje do USA przede wszystkim produkty wysokiej jakości, co oznacza, że dla rolnictwa w UE niezwykle duże znaczenie mają pozataryfowe bariery handlowe oraz geograficzne oznaczenia pochodzenia;
- K. mając na uwadze, że grupa HLWG wspólnie przeanalizowała szeroki zakres możliwych wariantów rozszerzenia transatlantyckiego handlu i inwestycji, a w jej sprawozdaniu okresowym z czerwca 2012 r. zawarto wstępny wniosek, że największe korzyści przyniosłoby – gdyby było możliwe – zawarcie kompleksowego porozumienia obejmującego szeroki wachlarz zagadnień z zakresu polityki dwustronnej wymiany handlowej i inwestycji, a także kwestii będących przedmiotem wspólnego zainteresowania w odniesieniu do państw trzecich;
- L. mając na uwadze, że we wspólnym oświadczeniu prezydenta Baracka Obamy oraz przewodniczących J. M. Barroso i H. Van Rompuy z zadowoleniem przyjęto sprawozdanie okresowe grupy HLWG i stwierdzono, że zdecydowana inicjatywa na rzecz rozszerzenia handlu i inwestycji może znacznie przyczynić się do transatlantyckiej strategii podnoszenia wzrostu i tworzenia miejsc pracy;

Wtorek, 23 października 2012 r.

- M. mając na uwadze, że UE jest zdecydowana propagować wolny, sprawiedliwy i otwarty handel, broniąc jednocześnie swoich interesów w duchu wzajemności i obustronnych korzyści, zwłaszcza w stosunkach z największymi gospodarkami świata;
- N. mając na uwadze, że grupa HLWG weszła w ostatni etap prac nad planem podejścia do ostatecznych negocjacji zmierzających do pobudzenia wzrostu i zatrudnienia dzięki partnerstwu handlowemu między UE a USA i że oczekuje się, iż ostateczne sprawozdanie zostanie przedstawione przed końcem 2012 r.;
- O. mając na uwadze, że Komisja wyraziła nadzieję, iż ewentualne negocjacje rozpoczną się już na początku 2013 r., a zakończą przed końcem obecnej kadencji Komisji;
- P. mając na uwadze, że otwarty, przewidywalny, oparty na zasadach i przejrzysty wielostronny system handlu utworzony dzięki Światowej Organizacji Handlu (WTO) nadal stanowi najwłaściwszy wzorzec wolnego, sprawiedliwego i uczciwego handlu na skalę światową; mając na uwadze, że jak dotąd nie było możliwe zakończenie negocjacji dotyczących dłuhańskiej agendy rozwoju (DDA); mając na uwadze, że chociaż kluczowym celem nadal jest doskonalenie systemu wielostronnego, to nie może ono wykluczać porozumień dwustronnych wykraczających poza zobowiązania WTO i uzupełniających zasady wielostronne;
1. uważa, że handel i inwestycje zagraniczne muszą być lepiej wykorzystywane do stymulowania inteligentnego, zdecydowanego, trwałego, zrównoważonego, nikogo niewykluczającego i zasobooszczędnego wzrostu, prowadzącego do tworzenia większej liczby miejsc pracy i do zwiększania dobrobytu ludzi na całym świecie; z zadowoleniem przyjmuje zobowiązanie przywódców państw grup G8 i G20 do otwierania handlu i inwestycji, do rozszerzania rynków i do przeciwstawiania się wszelkim przejawom protekcjonizmu, gdyż są to niezbędne warunki trwałego ożywienia gospodarczego na świecie, tworzenia miejsc pracy i rozwoju;
 2. z zadowoleniem przyjmuje toczące się między UE a USA rozmowy dotyczące metod wspólnej pracy na rzecz zwiększenia potencjału wzrostu i sprzyjania stabilności finansowej z myślą o tworzeniu miejsc pracy wysokiej jakości; podkreśla, że do zapewnienia dobrobytu i zatrudnienia w długiej perspektywie potrzebne jest wspólne zaangażowanie i starania, by stworzyć nowe szanse dla przedsiębiorstw zarówno dużych, jak i małych, wspierać przedsiębiorczość oraz wykorzystywać zalety wyjątkowo zintegrowanego rynku transatlantyckiego; wzywa do negocjacji między UE, USA i innymi partnerami, dotyczących tego, w jaki sposób współpracować na rzecz przezwyciężenia kryzysu środowiskowego i zmiany klimatu; wzywa również do większego wspólnego zaangażowania na rzecz ustabilizowania rynku finansowego;
 3. z zadowoleniem przyjmuje sprawozdanie okresowe grupy HLWG i zawarte w nim wstępne zalecenia, a także zgadza się, że kompleksowe porozumienie powinno obejmować ambitne wzajemne otwarcie rynku towarów, usług i inwestycji oraz podejmować wyzwania, jakimi są modernizacja zasad rządzących handlem i poprawianie zgodności między systemami regulacyjnymi; zachęca grupę HLWG do dalszych prac nad przygotowaniem zestawu ambitnych, lecz wykonalnych celów oraz propozycji konkretnych wyników negocjacji nad wspomnianym kompleksowym dwustronnym porozumieniem w sprawie handlu i inwestycji, które to cele i propozycje byłyby spójne z ramami WTO (i wspierały je); podkreśla konieczność wzajemnego przestrzegania i uznawania przepisów i regulacji obu stron oraz niezależności ich jurysdykcji, aby wspomniany proces był owocny i zakończył się sukcesem;
 4. podkreśla znaczenie dalszego zacieśniania transatlantyckich stosunków gospodarczych przy równoczesnym wspieraniu interesów UE, m.in. w takich dziedzinach jak normy ochrony środowiska, normy zdrowotne, normy ochrony zwierząt, bezpieczeństwo żywności, różnorodność kulturowa, prawa pracowni-
cze, prawa konsumentów, usługi finansowe, usługi publiczne czy oznaczenia geograficzne;
 5. zauważa, że wprawdzie należy w wyważony sposób chronić szczególne interesy obu partnerów i uwzględniać drażliwe dla nich kwestie, jednak w wielu dziedzinach postępy przyniosłyby wiele korzyści, zwłaszcza w kwestii znoszenia barier w handlu, wprowadzania środków mających zapewniać lepszy dostęp do rynku, w tym dla inwestycji, a także w kwestii ochrony praw własności intelektualnej, otwarcia rynków zamówień publicznych w celu zapewnienia pełnej wzajemności, wyjaśnienia, uproszczenia i ujednolicenia zasad dotyczących pochodzenia, w kwestii zbieżności w dziedzinie wzajemnego uznawania norm regulacyjnych, przy czym zamiast przestrzegać tylko minimalnych wymaganych norm na podstawie Porozumienia WTO w sprawie stosowania środków sanitarnych i fitosanitarnych (porozumienie SPS) lepiej byłoby wspólnie dążyć do poprawy jakości i współpracy w kwestii rozbieżnych norm obowiązujących w UE i USA; uważa, że taka intensyfikacja stosunków gospodarczych umożliwiłaby również większe zbliżenie podejścia UE i USA do podejmowania światowych wyzwań gospodarczych;

Wtorek, 23 października 2012 r.

6. zaznacza, że ochrona oznaczeń geograficznych w dwustronnym handlu produktami rolnymi będzie kluczową kwestią dającą możliwości istotnego postępu, jeżeli obie strony podejną do sprawy konstruktywnie i w duchu kompromisu; uważa też, że ochrona oznaczeń geograficznych jest kluczowym elementem bezpośrednio wiążącym się z ambitnymi wynikami działań dotyczących dostępu do rynku rolnego; popiera całkowite zniesienie refundacji wywozowych w handlu produktami rolnymi między UE a USA;
7. przyznaje, że chociaż średnie taryfy w transatlantyckim handlu towarami są stosunkowo niskie, to wolumen wymiany handlowej między UE a USA oznacza, że potencjalne korzyści gospodarcze mogą być o wiele większe niż w przypadku wszelkich wcześniejszych umów handlowych, a zniesienie pozostałych opłat zdecydowanie leży w interesie społeczności przedsiębiorców zarówno w UE, jak i w USA;
8. jest jednak zdania, że porozumienie o handlu wolnym wyłącznie od taryf nie byłoby wystarczająco ambitne, biorąc pod uwagę, że największe korzyści gospodarcze powinno się uzyskać dzięki obniżeniu poziomu barier pozataryfowych; popiera zaproponowany przez grupę HLWG cel polegający na zniesieniu wszelkich ceł w handlu dwustronnym z myślą o doprowadzeniu do istotnego zniesienia taryf po wejściu w życie porozumienia i do stopniowego zniesienia w krótkim czasie wszystkich taryf z wyjątkiem najbardziej kluczowych, co może przynieść znaczne korzyści, gdyż dwustronny handel między UE a USA w znacznej mierze polega na handlu wewnątrz przedsiębiorstw, a także poprawić konkurencyjność przedsiębiorstw z UE i USA na skalę światową;
9. popiera stanowisko zakładające, że przy niskim poziomie już obowiązujących średnich taryf kluczowe dla odblokowania potencjału stosunków transatlantyckich jest rozwiązanie problemu barier pozataryfowych, na które składają się głównie procedury celne i restrykcje regulacyjne występujące poza granicami; popiera zaproponowany przez grupę HLWG ambitny cel stopniowego dążenia do jeszcze większego zintegrowania rynku transatlantyckiego;
10. przyznaje, że choć porozumienie może nie rozwiązać od razu wszystkich istniejących problemów regulacyjnych, to instytucjonalizacja wzajemnej zgodności systemów regulacyjnych UE i USA znacznie ułatwiłaby handel transatlantycki, wyznaczając przy tym wzorcową normę na skalę światową; ponownie zwraca również uwagę na konieczność pełnego poszanowania prawa każdej ze stron do stosowania takich metod regulacji, które zapewniają ochronę zdrowia, bezpieczeństwa produktów i środowiska, na szczeblu, który dana strona uzna za odpowiedni, a także uwzględnienia historycznych rozbieżności występujących po obu stronach Atlantyku w takich kwestiach jak sadzenie organizmów modyfikowanych genetycznie czy pewne aspekty dobrostanu zwierząt;
11. przyznaje, że nadmierne obciążające normy regulacyjne stanowią istotną przeszkodę w handlu, a ich usunięcie może przynieść dodatkowy wzrost; podkreśla, że dostosowanie norm regulacyjnych w UE i USA powinno mieć na celu uzyskanie jak najostrzejszych wspólnych norm, co przyniesie zarazem poprawę bezpieczeństwa produktów oferowanych konsumentom; podkreśla konieczność unikania tworzenia nowych (nawet niezamierzonych) barier w handlu i inwestycjach, zwłaszcza w kluczowych powstających technologiach i innowacyjnych sektorach;
12. popiera starania o rozpoczynanie współpracy regulacyjnej w sprawie norm na jak najwcześniejszym etapie, o spójność przepisów i większe wzajemne dostosowanie norm z myślą o dalszym wspieraniu handlu i wzrostu, co może poprawić wydajność i skutecznie rozwiązać problem barier pozataryfowych; popiera stwierdzenie grupy HLWG, że jakiegokolwiek wynegocjowane porozumienie wykluczające współpracę i reformy regulacyjne będzie dla obu stron gospodarczo bez znaczenia, a politycznie nie do przyjęcia; podkreśla, że zgodność regulacyjna to główne wyzwanie dla autorów ambitnego porozumienia transatlantyckiego, i przypomina w związku z tym, że rozbieżności regulacyjne i środki stosowane poza granicami stanowią szczególną barierę w handlu dla małych i średnich przedsiębiorstw (MŚP);
13. podkreśla znaczenie opracowania protokołów wymiany danych między amerykańską komisją bezpieczeństwa produktów konsumenckich a Komisją Europejską z myślą o szybkim i skutecznym rozwiązywaniu problemu niebezpiecznych produktów wprowadzanych do obrotu w jednym z tych regionów;
14. z zadowoleniem przyjmuje inicjatywy podejmowane w ramach transatlantyckiego dialogu ustawodawców w celu opracowania wspólnych norm w kluczowych dziedzinach nowo powstających technologii, w tym nanotechnologii, pojazdów elektrycznych, inteligentnych sieci i usług zdrowotnych on line;
15. wzywa zainteresowane strony, by w pełni wykorzystały szansę, jaką jest apel grupy HLWG o składanie przed końcem 2012 r. konkretnych propozycji dotyczących eliminowania wpływu rozbieżności regulacyjnych niepotrzebnie utrudniających handel; nalega na zainteresowane strony po obu stronach Atlantyku, by w miarę możliwości współpracowały w celu ustalenia wspólnych stanowisk;

Wtorek, 23 października 2012 r.

16. jest zdania, że ze względu na rosnące znaczenie handlu elektronicznego normy ochrony danych odgrywają zasadniczą rolę w ochronie konsumentów w UE i USA; podkreśla, że UE i USA muszą w uzgodniony sposób i przy uwzględnieniu kontekstu międzynarodowego podjąć kwestię rosnących zagrożeń dla bezpieczeństwa cybernetycznego; zauważa, że interoperacyjność i normy w dziedzinie handlu elektronicznego, uznane na arenie światowej, mogą się przyczynić do szybszego wdrażania innowacji, zmniejszając ryzyko i koszty związane z nowymi technologiami;

17. przyznaje, że rozszerzanie handlu usługami i podejmowanie działań na rzecz wspierania inwestycji i zamówień powinno być zasadniczym elementem wszelkich przyszłych porozumień transatlantyckich mających przynosić gospodarce obu partnerów dodatkowe korzyści, a także tworzyć szanse współpracy w sprawach handlowych będących przedmiotem zainteresowania obu stron;

18. zauważa, że sektor usług stanowi główne źródło miejsc pracy i PKB zarówno w UE, jak i w USA; popiera ambitny cel grupy HLWG, by pójść dalej niż poziom liberalizacji usług uzyskany przez UE i USA w dotychczasowych porozumieniach o wolnym handlu, co można osiągnąć, znosząc pozostałe od dawna istniejące bariery, również te, które dotyczą sposobów świadczenia usług, a równocześnie uznając kluczowy charakter niektórych sektorów;

19. podkreśla, że UE i USA nadal posługują się bardzo różnymi definicjami usług publicznych i usług świadczonych w ogólnym interesie gospodarczym, i zaleca doprecyzowanie definicji tych terminów; uważa, że przepisy te powinny być zakorzenione w układzie ogólnym w sprawie handlu usługami (GATS) i powinny być spójne z systemem wielostronnym; jest przekonany, że większa spójność regulacyjna mogłaby również zwiększyć integrację jednolitego rynku usług w UE i w USA; wzywa do ściślejszej współpracy w ramach wymiany najlepszych praktyk w celu poprawy skuteczności sektora publicznego po obu stronach Atlantyku; zaleca prowadzenie intensywniejszego dialogu w sprawie przyszłości chmur komputerowych oraz postępów w dziedzinie pojazdów elektrycznych i ich produkcji;

20. wzywa w szczególności do podejmowania wszelkich starań na rzecz stworzenia prawdziwie otwartych i zintegrowanych transatlantyckich usług finansowych oraz rynków cyfrowych, biorąc pod uwagę pozytywny wpływ, jakie miałyby to po obu stronach Atlantyku w stosunkowo krótkim czasie; zachęca do rozmów nad uwzględnieniem rozdziału o usługach finansowych ze względu na wzajemne powiązania obu rynków; podkreśla znaczenie intensyfikacji wymiany i współpracy między organami ds. regulacji usług finansowych po obu stronach Atlantyku z myślą o wymianie najlepszych praktyk i wskazaniu niedostatków w systemie regulacji;

21. jest głęboko przekonany, że należy zająć się kwestiami ekwiwalencji, konwergencji i eksterytorialności, gdyż te trzy sprawy mają fundamentalne znaczenie dla zrozumienia, jak UE i USA mogą przezwyciężyć niepewność wynikającą z ich własnych obecnych problemów gospodarczych i finansowych oraz radzić sobie w światowym środowisku norm i konkurencyjnych modeli regulacji i nadzoru finansowego;

22. wzywa do zreformowania ograniczeń w udziale zagranicznego kapitału w amerykańskich liniach lotniczych i argumentuje, że brak wzajemności między obowiązującymi w UE i USA przepisami dotyczącymi transportu morskiego i powietrznego, a także utrzymująca się nierównowaga między zdolnością spółek z UE do wykonywania usług kabotażowych na rynku USA a zdolnością spółek z USA do wykonywania takich usług w UE to przeszkody, które trzeba przezwyciężyć, by odblokować prawdziwy potencjał transatlantyckich stosunków gospodarczych;

23. wzywa obie strony, by dalej otwierały rynki zamówień publicznych, dążąc do pełnej wzajemności i przejrzystości, a także popiera zaproponowany przez grupę HLWG cel polegający na zwiększaniu szans dla przedsiębiorstw dzięki znacznie lepszemu dostępowi do możliwości uzyskiwania zamówień publicznych na wszystkich szczeblach administracji według zasad krajowych;

24. uważa, że rozdział o zamówieniach nie powinien dotyczyć wyłącznie istniejących problemów w zakresie dostępu do rynków, lecz powinien na również obejmować mechanizm zapobiegania tworzeniu nowych barier; rozumie, że zamówienia publiczne w USA podlegają również jurysdykcji poszczególnych stanów; przypomina, jakie znaczenie dla handlu transatlantyckiego mają otwarte rynki zamówień, które zapewniają równy dostęp wszystkim dostawcom, w szczególności MŚP; ponownie wyraża opinię, że MŚP z UE powinny korzystać z takiego samego poziomu udogodnień i możliwości w odniesieniu do zamówień publicznych w USA, z jakiego korzystają w UE, i przypomina, że grupa HLWG uznała przepisy horyzontalne dotyczące MŚP za obszar, w którym istnieje wysokie prawdopodobieństwo otrzymania wsparcia transatlantyckiego; podkreśla znaczenie przestrzegania przez obie strony porozumienia w sprawie zamówień publicznych (GPA);

Wtorek, 23 października 2012 r.

25. zauważa znaczenie praw własności intelektualnej dla stymulowania tworzenia miejsc pracy i wzrostu gospodarczego, a tym samym znaczenie utrzymania wysokiego poziomu ochrony i egzekwowania praw własności intelektualnej przy równoczesnym wspieraniu swobodnego przepływu informacji i dostępu do internetu;
26. przyjmuje do wiadomości ocenę grupy HLWG, że chociaż zarówno UE, jak i USA zobowiązały się do zapewnienia wysokiego poziomu ochrony i egzekwowania praw własności intelektualnej, to w ostatecznych negocjacjach niewykonalne może się okazać pogodzenie powszechnych rozbieżności co do obowiązków związanych z prawami własności intelektualnej zwyczajowo uwzględnianych w porozumieniach handlowych zawieranych przez UE i USA; podkreśla jednak, że zaproponowane podejście do negocjacji powinno być ambitne, mieć na celu rozstrzygnięcie rozbieżności i podejmować kwestie praw własności intelektualnej w sposób zadowalający obie strony, a zarazem zapewniać satysfakcjonujący poziom ochrony podmiotów gospodarczych; ponownie stwierdza, że wysiłki UE i USA na rzecz wzrostu i tworzenia miejsc pracy bazują na zdolności do innowacji i kreatywnej produkcji, w związku z czym gospodarce po obu stronach Atlantyku zagraża zjawisko podrabiania i piractwa; uważa nowe zasady dotyczące technologii informacyjnych i komunikacyjnych ustalone przez UE i USA za zachętę do większej synergii;
27. co do zasady popiera zaproponowany przez grupę HLWG cel dotyczący opracowania w wielu dziedzinach również nowych zasad handlowych, gdyż może to mieć znaczenie dla dwustronnego handlu i przyczynić się do tworzenia zasad zarówno w polityce wobec państw trzecich i zawieranych z nimi porozumieniach handlowych, jak i w stosunkach wielostronnych;
28. zauważa, że UE wynegocjowała lub negocjuje właśnie umowy o wolnym handlu z pozostałymi dwoma członkami układu NAFTA, a mianowicie Meksykiem i Kanadą; zwraca się zatem do Komisji i jej odpowiedników w USA, by rozważyli sformułowanie w ewentualnej umowie o wolnym handlu między UE a USA postanowienia umożliwiającego przyszłą harmonizację tych umów w formie umowy między obiema organizacjami (UE i NAFTA);
29. podkreśla swoje pełne zaangażowanie na rzecz wielostronnego systemu handlu, który uosabia WTO, i zaznacza, że organizacja ta stanowi nadal najlepsze ramy do osiągnięcia wolnego i uczciwego handlu na świecie i musi pozostać podstawą wymiany handlowej w XXI wieku mimo powstania świata wielobiegunowego;
30. jest jednak zdania, że ze względu na utrzymujący się impas w kwestii pierwotnej struktury i celów dauhańskiej agendy rozwoju trzeba jak najszybciej ponownie podjąć debatę nad sposobami umocnienia WTO – z myślą o zwiększeniu jej skuteczności – i przygotowania jej na nadchodzące wyzwania; jest jednak przekonany, że w obliczu obecnych trudności gospodarczych zacieśnienie stosunków dwustronnych w celu sprzyjania wzrostowi i zatrudnieniu nie jest sprzeczne z obecnymi i przyszłymi rozmowami wielostronnymi, nawet stanowi dla nich wsparcie, gdyż one również opierają się na zasadach oraz mają z natury otwarty i przejrzysty charakter;
31. zgadza się, że potrzebne są staranne przygotowania, by zapewnić konkretne wyniki i ukończenie na czas tego rodzaju negocjacji dotyczących kompleksowego porozumienia w sprawie dwustronnego handlu i inwestycji, jeżeli negocjacje te zostaną podjęte; oczekuje ostatecznego sprawozdania grupy HLWG (zawierającego zalecenie w sprawie decyzji co do negocjacji); wzywa Komisję i rząd USA do przedstawienia końcowych wyników prac grupy HLWG na 73. posiedzeniu Transatlantyckiego Dialogu Ustawodawców przed końcem 2012 r.;
32. wzywa grupę HLWG, by bazowała na doświadczeniach i osiągnięciach TRG, i podkreśla potrzebę czynnego udziału właściwych komisji parlamentarnych; uważa, że powodzenie dialogu transatlantyckiego wymaga jego dalszej intensyfikacji na wszystkich szczeblach oraz że należy organizować bardziej regularne spotkania wysokiego szczebla, nie tylko między Komisją a rządem USA, ale również między posłami należącymi do odpowiednich komisji Parlamentu i Kongresu USA; uważa, że pozytywnym krokiem byłoby, gdyby w celu zacieśnienia współpracy Kongres Stanów Zjednoczonych poszedł w ślady Parlamentu Europejskiego, który już w styczniu 2010 r. otworzył w Waszyngtonie swoje łącznikowe;
33. apeluje, by po starannych i dogłębnych przygotowaniach i konsultacjach rozpoczęto negocjacje w pierwszej połowie 2013 r., wykorzystano obecny pozytywny kontekst polityczny i wsparcie ze strony przedsiębiorców, aby umożliwić szybkie i uwieńczone powodzeniem zakończenie negocjacji;
34. wnosi, by po rozpoczęciu negocjacji wszystkie zainteresowane strony reprezentujące środowisko przedsiębiorców zorganizowały się tak, by w skoordynowany i reprezentatywny sposób maksymalnie wesprzeć tworzenie podstaw do otwartego i przejrzystego dialogu na rzecz postępów w realizacji tej inicjatywy; jest przekonany, że dialog z konsumentami oraz MSP będzie bardzo istotny i należy go niezwłocznie rozpocząć i koordynować w uzupełnieniu negocjacji, aby nabrał rozmachu na wszystkich szczeblach;

Wtorek, 23 października 2012 r.

35. zobowiązuje się do ścisłej współpracy z Radą, Komisją, Kongresem i rządem USA oraz zainteresowanymi stronami z myślą o uzyskaniu pełnego potencjału gospodarczego transatlantyckich stosunków gospodarczych w celu stworzenia nowych szans dla przedsiębiorstw i pracowników po obu stronach Atlantyku oraz w celu utwierdzenia pierwszoplanowej roli UE i USA w światowej gospodarce;

36. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, rządowi i parlamentom państw członkowskich oraz Kongresowi USA i przedstawicielowi USA ds. handlu.
